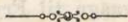

HARMONIEN 1881—82.

FØRSTE KONCERT

i Arbejderforeningens Lokale d. 1ste Novbr. 1881 Kl. 8.

PROGRAM.

1. Weber, Ouverture til „Oberon“.
2. Cherubini, Alfekor af „Blanche de Provence“ for Damekor og Strygeinstrumenter.
3. Max Bruch, Koncert (G Moll, Op. 26) for Violin med Orkester.
 - a) Forspil.
 - b) Adagio.
 - c) Finale.
4. Max Bruch, Frithjof paa sin Faders Gravhøj, Koncertscene (Op. 27) for Baryton Solo, Damekor og Orkester.
5. Beethoven, Symfoni (No. 7, A Dur.)
 - a) Poco sostenuto — Vivace.
 - b) Allegretto.
 - c) Presto.
 - d) Allegro con brio.

Grieg's Bogtrykkeri.

Alfekor

af „Blanche de Provence“.

Sov, sov, ædle Barn!
Alfer smaa dig omsvæve.
Sov sødt og vaagn til Fryd
med Smil om Mund.
O drøm inat
om fagre Blomst paa Enge,
Drøm til den lyse Morgenstund.
Vi bringe til din Vugge Lykkens Gaver
og Mod og Kraft i Farens Stund.
Sov, sov, ædle Barn!

Frithjof paa sin Faders Gravhøj.

(Efter Esaias Tegnér.)

Frithjof.

Min Faders Gravhøj! Fængsler Søvnens Helten?
Didhen, han redet er, naar ingen Bøn!
Du Asagjæst, se ned fra Stjernetelten!
Din Søn dig kalder, Thorstejn Vikingsøn!
Ej kommer jeg med Runer, ej med Galder.
Forsoning blot mig lær med Asa-Balder!
— Du tier, Fader? Hører du ej klinge
de Bølgers Kvad? O, læg dit Ord deri!
Med Stormen flyv, hæng fast dig ved dens Vinge
og til mig hvisk, idet den gaar forbi.

Se, Vesten hænger fuld af gyldne Ringe,
 send en af dem med Budskab til min Sti! —
 Ej Svar, ej Tegn du har for al min bittre Kummer!
 Hvor arm, o Fader! er den Dødes Slummer!

(Billedet af Balderstemplet viser sig i Luften.)

Kor.

Frithjof! Du Balders Tempel atter hist skal stille,
 højt knejse det mod Sky, hvor før det stod.
 Da den Forskudte atter Haab opliver,
 den hvide Gud forsones og tilgiver!

Frithjof.

O, jeg forstaar dig, Mø fra Tidens Kilde!
 Et Tegn det var fra dig, o Fader god!
 Den Dybtforskudte Haab igjen opliver,
 den hvide Gud forsones og tilgiver.
 Hil Eder, Stjerner, jeg paany mon skue,
 glad ser jeg atter Eders stille Gang.
 Velkommen Nordlysskin paa Himlens Bue,
 om Tempelbrand du maned mig engang.
 Staa grøn, du kjære Gravhøj! Lig en Lue
 stig frem som før, du underbare Sang!

Kor.

Hil dig, Frithjof! Balder sonet er!

Frithjof.

Her vil jeg slumre og drømmende
 Forsoningsbægret tømme!